

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& mare cui venti iste est quis & dixerunt mirati sunt autē homines
 27 **אנשא דין אתדמרו ואמרין מנו הנג דרוהא וימא**
 in regione ad ulteriorē ripā Iesus venisset & cum ei obediunt
 משתמעין לה: **וכד אתמא ישוע לעברא לאתרא**
 sepulcorū domo de exeuntes dæmoniaci duo occurrerūt ei Gerasenorū
 דנדריא ארעוהי תרין דיונא דנפקין מן בית קבורא
 viam pillā trāsire posset nemo ira vt admodū mali
 בישא דטב איך דלא אנש נשכח נעבר בהי אורהא:
 venisti Dei fili Iesu & tibi nobis quid & dicebat vociferabātur
 29 **וקעו ואמרין מא לן ולך ישוע ברה דאלהא אתות**
 ab illis procul autē erat vt torqueres nos tempus ante huc
 לכא קדם זבנא דתשנקן: **30 אית הוא דין להל מנהון**
 dæmones verb ipsi q pascēbat multorum porcorum grex
 בקרא דחזירא סניאא דרענא: **31 הנון דין שארא**
 vt abeam⁹ nobis pmitte nos tu eiicis si & dicebant ab eo pērebant
 בעין הוו מנה ואמרין אן מפק אנת לן אפס לן דנאול
 egressi sunt & statim abite Iesus illis & ait porcorum in gregem
 לבקרא דחזירא: **32 ואמר להון ישוע זלו ומחאד נפקו**
 rupem super direxit ille grex & totus in porcos & ingressi
 ועלו בחזירא וכלה בקרא הי תרעה לעל למקישא
 erāt q pascētes verb illi in aquis & mortui sunt in mare & deciderūt
 ונפלו בימא ומיתו במיא: **33 הנון דין דרעין הוו**
 quod factū est id omne & renūtiaverūt in urbem & venerunt fugerunt
 ערקו ואזלו למדינתא וחווו כל מהם דהוּמ
 in occurū ciuitas tota & egressa est dæmoniacis & de illis
 ורהנון דיונא: **34 ונפקת כלה מדינתא לאורעה**
 à vt transfret ab eo petierūt vidissent eū & cum ipsius Iesu
 דישוע וכד חזאוהי בעו מנה דנשנא מן
 finibus eorum
 תחומיהון:

27 Porro homines mirati sunt dicentes, Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei?
 28 Et cum venisset Iesus trans fretum in regionem Gerasenorū, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes. Iam nimis, ita vt nemo posset transire per viam illam.
 29 Et ecce clamauerūt dicentes, Quid nobis & tibi Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos?
 30 Erat autem non longē ab illis grex multorum porcorum pascens.
 31 Dæmones autem rogabant eum dicentes, Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum.
 32 Et ait illis, Ite. At illi exeuntes, abierunt in porcos, & ecce magno impetu abiit totus grex per præceps in mare: & mortui sunt in aquis.
 33 Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, nuntiauerunt hæc omnia, & de iis qui dæmonia habuerant.
 34 Et ecce tota ciuitas exiit obviam Iesu. Et viso eo, rogabant eum vt transfret à finibus eorum.

9 caput קפלאון ט

in ciuitate suā & venit & traiecit nauem & conscendit
 וסלק לאלפא ועבר ואתא למדינתא:

CAP. IX.

1 Et ascendens Iesus in nauiculam, transfretauit: & venit in ciuitatem suam.

27 **οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, ποταπὸς ὁντινὲν οὗτος καὶ οἱ ἀέμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;** 28 **ἔ**
ψάλλοντα αὐτῷ εἰς τὸ σῆμα εἰς τὸ γόρην τὸ γεργασινωδὸν, ὑπὸ τῆς αὐτῷ δύο δαίμονι ζυγῶσι οὗ τὸ μνημεῖον τῶν κρημῶν,
καὶ οἱ βουκάλιοι, ὡς τὸ μὴ ἰσχύειν ἐν αὐτῷ παρελθεῖν ἄλλο τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. 29 **ἔ** **ἰδὺν ἐκράξαν, λέγοντες, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰη-**
σοῦ ἢ ἐπὶ τὸν θεόν, ἡλιθίος ὁσέ σπερ σαρρὸν βασιλεύσῃς ἡμῶν; 30 **ὡ** **ὡ δὲ μακρὰν ἀπὸ αὐτῶν ἀγέλην χοίρων πολλῶν βο-**
σκορῶν. 31 **οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτῷ, λέγοντες, εἰ οὐκ ἔαλιθίς ἡμῶν, ὅτι τρεῖς ἴσθι ἀπολθῆναι εἰς τὴν**
ἀγέλην τῶν χοίρων. 32 **ἔ** **ἔπειν αὐτοῖς, ὑπάκουε. οἱ δὲ ἀγγέλονται ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδὺν**
ἄρμηστοι πάντα ἢ ἀγγέλην τῶν χοίρων καὶ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπίθανον ἐγένετο ὑδατοῦ. 33 **οἱ δὲ βο-**
σκῶντες ἔφυγον, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλον πάντες, καὶ ἡ θάλασσα ἠκούσθη. 34 **καὶ ἰδὺν πάντα ἢ**
πόλιν ἐγγύθι εἰς σιμαθήτην τῆς Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτῷ παρεκάλουν ἕως μετακῆν ὅσο ἔβλεπον αὐτῷ.

Κεφ. Θ.

1 καὶ ἔβη εἰς τὴν πλοῖον, διεπίρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

d

1 Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto . . . Et videns Iesus fidem illorum , dixit paralytico . Confide fili , remittuntur tibi peccata tua .

3 Et ecce quidam de Scribis dixerunt infra se , Hic blasphemat .

4 Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum dixit , Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris ?

5 Quid est facilius dicere , Dimittantur tibi peccata tua : an dicere , Surge & ambula ?

6 Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata : tunc ait paralytico , Surge , tolle lectum tuum , & vade in domum tuam .

7 Et surrexit : & abiit in domum suam .

8 Videntes autem turbæ timuerunt , & glorificaverunt Deum , qui dedit potestatem talem hominibus .

9 Et cum transfret inde Iesus , vidit hominem sedentem in telonio , Matthæum nomine . Et ait illi , Sequere me . Et surgens , secutus est eum .

10 Et factum est , discumbente eo in domo , ecce multi publicani & peccatores venientes , discumbebant cum Iesu & discipulis eius .

11 Et videntes Pharisei , dicebant discipulis eius , Quare cum publicanis & peccatoribus manducat magister vester ?

Iesus & vidit in lecto decubere eum paralyticum ei & obtulerunt eum & dixerunt ei , Domine fili David miserere nostri . . . Iesus respondit illi & dixit illi , Confide fili . . .

3 Et ecce quidam ex scribis dicebant infra se . . . Hic blasphematur .

4 Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum dixit . . .

5 Quid est facilius dicere . . .

6 Ut autem sciatis quia Filius hominis . . .

7 Et surrexit : & abiit in domum suam .

8 Videntes autem turbæ . . .

9 Et cum transfret inde Iesus . . .

10 Et factum est . . .

11 Et videntes Pharisei . . .

2 ἡ ἰδοὺ προσέφερεν αὐτῷ παραλυτικὸν ἐκ τοῦ κλῆθρος βεβηλωμένον . . . 3 ἡ ἰδοὺ ἕνα τῶν γραμματέων ἐπισημειωθεὶς ἑστὸς ἐν τῷ κρηναίῳ . . . 4 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . . 5 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . . 6 ἡ αὖτε εἰδὼς ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ὡς οὐρανὸν οὐκ ἐφίκει . . . 7 ἡ ἰδοὺ εἰς τὴν κλῆθρον ἕνα τῶν γραμματέων ἐπισημειωθεὶς ἑστὸς ἐν τῷ κρηναίῳ . . . 8 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . . 9 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . . 10 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . . 11 ἡ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπισημειωθεὶς αὐτῶν ἄπειρῶς ἕως οὐρανῶν ἐκείνην παραλυτικὸν ἐκ τῆς κλῆθρος . . .

fani indigent non eis dixit audisser cum autē Iesus.
 יְשׁוּעָה בְּכִי שָׁמַע אָמַר לְהוֹן לֹא סְנִיקִין חֲלִימָא עַל
 qd sic discite ite affecti sunt qui male & ij sed medico
 אָמַר אֵלֶּא אֵלֶּא אֵלֶּא רְבִישָׁאִית עֲבִידוּן: וְלוֹ וּלְפֹ מִנּוּ
 ut vocarē veni enim non sacrificium & nō ego volo misericordiā
 חֲנָנָא בְּעָא אָנָא וְלֹא דְבַחְתָּא לֹא נִיר אֲתִית דֹּאקְרָא
 discipuli ei accesserūt tunc peccatores sed iustos
 לְדוּקָא אֵלֶּא לְחֲשִׁימָא: הִירָן קִרְבֹּ לֵה תְלִמִידוּהִי
 & discipuli tui multi ieiunant? & pharisei nos quare & aiunt Ioannis
 דִּוְחָן וְאִמְרִין לְמָנָא חֲנָן וּפְרִישָׁא צִימִין סְנִי תְלִמִידִין
 filij possunt nunquid Iesus eis dixit ieiunant non
 לְמָ צִימִין: אָמַר לְהוֹן יְשׁוּעָה דְלִמָּא מִשְׁכַּחִין בְּנֹחִי
 dies autem venient cum eis: sponsus quādiu ieiunare thalami
 דְּנִנְנָנָא לְמַעַם כְּמָנָא דְחֲתָנָא עִמָּהוֹן אֲתִין דִּין יוֹמָתָא
 immitit nemo ieiunabunt & tunc sponsus ab eis auferetur cum
 כְּדִ נְשִׁתְקֵל מִנְהוֹן חֲתָנָא וְהִירָן נְצוּמִין: לֹא אָנָשׁ רְמָא
 suppletētū detrahāt nequid vetus vestimentum in uouum assumentum
 אִוְרְקֵתָא חֲדָתָא עַל נְחָתָא בְּלִיא דְלֹא תִתּוּף מְלִיּוּתָא
 vinum ponunt neque maior ruptura & fiat vestimento illo ex
 מִן הוּ נְחָתָא וְנִהוּא בּוֹעָא וְתִירָא: וְלֹא רְמִין חֲמֵרָא
 effundatur & vinum vtres rumpantur ne veteres in vtres nouum
 חֲרָתָא בּוֹקָא בְּלִיתָא דְלֹא מְצַטְרִין וְקָא וְחֲמֵרָא מְתָאשֵׁר
 nouos in vtres nouum vinum ponunt sed pereant & vtres
 וְקָא אִבְרִין אֵלֶּא רְמִין חֲמֵרָא חֲדָתָא בּוֹקָא חֲדָתָא
 conseruantur & ambo
 וְתִרְיָהוֹן כְּתַנְטְרִין:

defunctorum in commemoratione

בְּדוֹכְרָנָא דְעִנְיָנָא

ap. p. in quās vn' princeps venit cū eis loqueretur hæc autē cum
 בְּדִ רִין הֲלִין מְסַלֵּל הוּא עִמָּהוֹן אֲתָא אֲרִכְנָא חֲרָ קִרְבִּי
 pone veni sed mortua est nunc filia mea dicens eum adorabat
 סְנִי לְרָא אָמַר כְּרָתִי הָשָׂא מִתָּת אֵלֶּא תָּא מִיּוֹ
 & uiuēt manum tuam
 אִירָךְ עֲלִיהָ וְתַחָּא:

12 At Iesus audiens ait, Non est opus ualētibus medicis, sed malē habentibus.

13 Euntes autem discite quid est, Misericordiam uolo, & non sacrificium. Non enim ueni uocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam.

14 Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentes, Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant?

15 Et ait illis Iesus, Nunquid possunt filij sponsi lugere, quādiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cū auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt.

16 Nemo autem immitit commissuram panni rudis in uestimentum uetus. tollit enim plenitudinem eius à uestimento, & peior scissura fit.

17 Neque mittunt uinum nouum in vtres ueteres, alioquin rumpuntur vtres, & uinum effunditur, & vtres pereunt. Sed uinum nouum in vtres nouos mittunt, & ambo conseruantur.

18 Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum dicens, Domine, filia mea nōdō defuncta est: sed ueni, impone manum tuam super eam, & uiuet.

12 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς, ἡ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
 13 πρὸς θεοῦς δὲ μαθητὰς λέγων, ἔρχου θέλω, καὶ ἢ θυσιῶν. ὡς δὲ ἠλλοθεν καλέσασθαι δικαστοὺς, ἀλλ' ἀμφοτέροις εἰς ἐλεησίνην. 14 τότε προσερχόμενοι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγουσιν, ἕως ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν, σὺ δὲ μαθητὰς σου ἢ νηστεύεις; 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, μὴ δύνασθαι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφίου πεθερῆσαι ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ὁ θεὸς ὁ νυμφίος; ἡ δὲ ἡμέρα, ὅταν ἀπαρτῆται αὐτῷ ὁ νυμφίος, ἔτι πεθεύετε. 16 ὁ δὲ εἰς δὲ θεὸς ἀλλὰ ἐπιθάλμα ὀφθαλμοῦ ἀνθρώπου ἐπιμαρτυροῦμαι. ἀπὸ δὲ πλῆθους αὐτῆς δὲ τοῦ ἱματίου, ἔτι χίρην χίρην ἵκνεται. 17 ὁ δὲ βαλλοῖσιν ὄνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς, εἰ δὲ μίγξῃ, ῥυτίσσεται οἱ ἀσκοί, ἔτι ὀνός ἐκτρέπεται, ἔτι οἱ ἀσκοὶ ἐσθλοῦνται. ἀλλὰ βαλλοῖσιν ὄνον νέον εἰς ἀσκοὺς ἀσχητοῦς, ἔτι ἀμφοτέροις σιτηθήσονται. 18 αὐτὰ αὐτῷ λαλοῦντες αὐτοῖς, ἰδοὺ ἔρχου εἰς ἡλιὸν, προσεκύνησέν αὐτῷ, λέγων, ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἔπεθερῆται ἀπὸ θεῶν ἡμεῶν. τὴν χεῖρα σου ἐπέθετο αὐτῷ, ἔτι ζῆσται.

d ij

19 Et surgens Iesus, sequatur eum, & discipuli eius.
 20 Et ecce mulier quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius.
 21 Dicebat enim intra se, Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero.
 22 At Iesus conuersus, & videns eam, dixit, Confide filia, fides tua te saluam fecit. & salua facta est mulier ex illa hora.
 23 Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines & turbam tumultuantem,
 24 Dicebat, Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit, Et deridebant eum.
 25 Et cum eiecta esset turba, intrauit, & tenuit manum eius, & dixit, Puella, surge. Et surrexit puella.
 26 Et exiit fama hæc in vniuersam terram illam.
 27 Et transeunte inde Iesu, secuti sunt eum duo cæci clamantes & dicentes, Miserere nostri filii David.
 28 Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci, & dixit eis Iesus, Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei, utique Domine.
 29 Tunc tetigit oculos eorum, dicens Secundum fidem vestram fiat vobis.

& ecce post eum & abierunt & discipuli eius Iesus & surgens
 19 וקם ישוע ותלמידוהו ואולו בתורה: והנה
 à venit duodecim annis sanguis pfluxerat eius mulier
 אנתתה דררה הוא דמה שנין תרתעכרא אתת מן
 enim dicebat vestimēti eius simbriam & tetigit tergo
 בסתרה וקרבת לקרנא דלבושה: אמרא הות ניר
 sanabor ego tetigero vestimētū eius solūm si in anima sua
 בנפשה אפן בלחוד דלמאנה קרבנא אנא מתאסיא
 & veni eā conuersus autē Iesus ego
 אנה: ישוע דין אתפני הורה ואמר לה אתלכבי ברת
 hora illa ex illa mulier & sanata est te salua fecit fides tua
 הימנותכי אחיתכי ואתאסירת אנתתא הי מן הי שעתא
 & turbas tibicines & vidit principis in domum Iesus & venit
 23 ואתת ישוע לביתה דארכונא וחוא זמרא וכנשה
 non enim puella vobis recedit illis & ait quæ tumultuabatur
 24 ומר להון פרוקו לכון טליתא ניר לא
 & cum in eum erant & deridētes illa dormit sed mortua est
 25 מיתת אלא דמכנא הי ונחכין הו עלוהי: וכד
 puella & surrexit manu eius prehēdit eā ingressus turbam eiecit
 אפק לכנשא על אחודה באידה וקמרת טליתא:
 illam terram in totam hæc fama & exiit
 26 ונפק טבא הנא בכלרה ארעא הי
 27 icunij quinq; hebdomadz parasceues
 דערובתא דשבתא דחמשה דעומי
 g clamabāt duo cæci adhererēt ei inde Iesus transiret & cum
 27 וכד עבר ישוע מן תמן דבקוהי טמיי תרין דקעין
 venisset & cum David filii nostri miserere & dicebant
 ואמרין אתרחם עלין כרה דדוד: וכד אתת
 creditis Iesus illis dixit cæci illi ad eū accesserūt in domum
 לביתא קרבו לה הנון סמיי אמר להון ישוע מהימנין
 Dnē noster etiā ei dicunt facere hoc ego quōd possum vos
 אנוס דמשכת אנא הדא למעכד אמרין לה אין מרן:
 vobis fiat credidistis sicut et ait oculos eorū tetigit tunc
 29 הידין קרב לעיניהון ואמר איכנא דהימנתון נהוא לכון:

19 & ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, & οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 20 ἔιδον δὲ αὐτὸν ἕστηκα ἐπίσταν, ἠέλατο τῷ κρανίῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
 21 ἦρχε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ἐὰν μόνον ἄψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθήσομαι. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφείς, ἔιδων αὐτὴν, εἶπεν, θάρσθη θυγατὴρ, ἡ πίστις σου σόωσάκ σε. ἔειπεν ἢ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 23 ἔιδων ὁ Ἰησοῦς εἰς πλὴθος τοῦ ὄχλου, εἰς ἰδὼν τοὺς αὐλοῦστας, ἔειπεν ὁ ὄχλος, ἔειπεν ἢ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 24 λέγει αὐτῷ, ἀναχωρεῖτε ἕνδεκα ἄπὸ τῆς κερῆσαι, ἀπὸ τῆς κερῆσαι. 25 ὅτι δὲ ἐβλέψθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν, ἔειπεν τῷ κερῆσαι. 26 ἔειπεν ἢ φωνὴ αὐτῆς εἰς ὄχλον πλὴν λέγει ἐκείνῳ, 27 ἔειπεν ἢ φωνὴ αὐτῶν, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν. 28 ἦρχε γὰρ εἰς πλὴθος τοῦ ὄχλου, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν. 29 τῷ ἰδὼν τὸν ὄχλον, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χερῶν αὐτῶν.

et ait Iesus eis et inhiibuit oculi eorū aperti sunt et statim
 30 ומחרת אתפתחי עיניהון וכאם בהון ישוע ואמר
 31 וקרא סמא עי' פארסר' עי' עי' עי' autē illi sciat homo ne videte
 חוה למא אנש נדע: הנון דין נפקו אטבוהי בכלה
 in quo erat mutū ei obtulerūt Iesus exiisset et cum illā terram
 ארעא הי: וכד נפק ישוע קרבו לה הרשא דארת
 et mirate sunt mutus locutus est dæmonis exiisset et eū dæmoniu
 עלוהי דיוא: ומן דנפק דיוא מלל הו הרשא ואתדמרו
 in Israel tale visum fuit quod nunquam et dicebant turbæ
 כנשא ואמדין דלא ממתום אתחיו הכנא ביסריל:
 dæmonia eiicit dæmoniorū in principe dicebant autē pharisei
 פרישא דין אמרון הוה כרישא דדיוא טפק דיוא
 et docebat et vicos omnes ciuitates Iesus et circuibat
 ומתכרך הוא ישוע במדינתא כלהון ובקוריא ומלף הוא
 omnes et sanabat regni euangeliū et p̄dicabat in synagogis eorū
 בכנושתהון ומכרו סברתא דמלכותא ומאסא כל
 dolores et omnes languores
 כורדהנין וכל כאבין:

sanctorum apostolorum in commemoratione

בדוכרנא דשליחא קדישא

35 lassæ essent eorū miseratus est turbas Iesus autē videret cum
 כד חזא דין ושוע לכנשא אתדחם עליוהון דלאון
 et ait pastor quibus non est oues tanquam et disperse
 חוה ושרין איך ערבא דלית להון רעיו: ואמר
 à ergo petite pauci et operarij multa messis discipulis suis
 לתלמידוהי הצרא סגו ופעלא עורין: בעו הכיל טן
 in messem suā operarios vt mittat messis Domino
 מרא הצרא דנפק פעלא להעדרי:
 10 Caput
 קפלאון

aduersus potestatem illis et dedit discipulos suos duodecim et vocauit
 1 וקרא לתרעסר תלמידוהי ויהב להון שולטנא על
 et morbū dolorē oēm et sanarēt vt eicerēt eos immundos spiritus
 רוחא טנפתא דנפקון ולכאסיו כל כאב וכורהון:

30 & αὐτὸς ἔβλεπεν αὐτοὺς οἱ δὲ στενοχωροῦντο ὅτι οὐκ ἔβλεπον αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς λέγων ὁ εὐεργετὴς ἦν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 31 οἱ δὲ λέγοντες διεφθίμωσαν αὐτὸν ἐν ὅλην τῇ γῆ ἐκείνῃ. 32 αὐτὸς δὲ εὐεργετῶν ἰδὼν πᾶσαν ἰσχυρίαν αὐτοῦ
 ἀπορωπὸν καὶ φωνὴν δαίμονος ὁμιλοῦντος. 33 καὶ ἀβελήθητος τῷ δαίμονι, ἡ ἀλλοστὸν ὁ κροφός, καὶ ἡ δαίμασσα οἱ ὄχλοι,
 λέγοντες, ὅτι ἐπιπέτῃ ἐφάθη ἄνθρωπος ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 34 οἱ δὲ παρεκάλουν ἵνα ἐκβληθῇ ὁ δαίμων ἐκ αὐτοῦ
 καὶ δαίμονισα. 35 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγων, ὁ δαίμων ὅτι πᾶσι συναστρωγῆς αὐτοῦ, καὶ
 κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἡρεσιστῶν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. 36 ἰδὼν
 δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγίσθητο πρὸς αὐτούς, ὅτι ἦσαν ἐσκυμμένοι, καὶ ἐρριμμένοι ὡς οἱ πρῶτα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
 37 πρὸς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὁ μὲν ἡρεσμὸς πολλός, οἱ δὲ ἴσταν ὀλίγοι. 38 εὐεργετῆς εὖ τὸ κρεῖσσ τῷ
 ἡρεσμῷ, ὅπως ἀβελήη ἴσταν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Κεφ. Ι.

1 Καὶ προσελαλήθειος τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευματικῶν ἀνεσθῆναι, ὡς τὸ
 ἐκβάλλειν αὐτοὺς, καὶ ἡρεσιστῶν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

30 Et aperti sunt oculi eorum & cōminatus est illis Iesus, dicens, Videre nequis sciat.
 31 Illi autem exeuntes dif- famauerunt eum in tota terra illa.
 32 Egressis autem illis, ecce obrulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem.
 33 Et eiecto dæmonio, locutus est mutus, & mirate sunt turbæ, dicentes Nunquam apparuit sic in Israel.
 34 Pharisei autem dicebant, In principe dæmoniorum eiicit dæmones.
 35 Et circuibat Iesus omnes ciuitates, & castella, docens in synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorē & omnem infirmitatem.
 36 Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexati, & iacentes sicut oues non habentes pastorem.
 37 Tunc dicit discipulis suis, Messis quidem multa, operarij autem pauci.
 38 Rogate ergo dominum messis, vt mittat operatios in messem suam.

C A P. X.

1 Et conuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum vt eicerent eos, & curarent omnē languorem, & omnem infirmitatem.

